

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างคุณลักษณะที่ส่ง ผลต่อความสามารถในการฝึกงานของนักศึกษาช่าง อุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	6 หน่วย
โดย	นางสาวฉันทนา โพธิ์ครูประเสริฐ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.สุมาลี จันทร์ชล ดร.สุพจน์ หันธนิยะ
ระดับการศึกษา	การศึกษาศาสตรบัณฑิต
ภาควิชา	การศึกษาศาสตร์ไฟฟ้า
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทดสอบความสอดคล้องของตัวแบบที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่าง การรับรู้ความสามารถของตนในการฝึกงาน ลักษณะมุ่งอนาคต ค่านิยมในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ ทักษะคิดต่อการฝึกงาน มนุษยสัมพันธ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการฝึกงาน การปรับตัวในที่ฝึกงาน และความพึงพอใจในการฝึกงาน กับความสามารถในการฝึกงาน ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จำนวน 352 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณลักษณะกับความสามารถในการฝึกงานที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สูงสุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต รองลงมาคือ การปรับตัวในที่ฝึกงาน ตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับความสามารถในการฝึกงาน คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการฝึกงาน

2. รูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีลักษณะดังนี้

3.1 ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อ ความสามารถในการฝึกงาน คือ การปรับตัวในที่ฝึกงาน

3.2 ตัวแปรที่มีผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อ ความสามารถในการฝึกงาน คือ ลักษณะมุ่งอนาคต และการรับรู้ความสามารถของตนในการฝึกงาน

3.3 ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อความสามารถในการฝึกงาน คือ ค่านิยมในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กร ทักษะคิดต่อการฝึกงาน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการฝึกงาน

3.4 ตัวแปรที่ไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการฝึกงาน คือ มนุษยสัมพันธ์และความพึงพอใจในการฝึกงาน

4. ตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อ ความสามารถในการฝึกงานสูงสุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต (.279)

5. ตัวแปรที่มีผลกระทบทางอ้อมต่อ ความสามารถในการฝึกงานสูงสุด คือ ความผูกพันต่อองค์กร (.0713)

6. ตัวแปรที่มีผลกระทบรวมต่อ ความสามารถในการฝึกงานสูงสุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต (.3148) รองลงมาคือ การปรับตัวในที่ฝึกงาน (.147) ส่วนการรับรู้ความสามารถของตนในการฝึกงาน มีผลกระทบในด้านลบ (-.1676)

7. ตัวแปรทั้งภายนอกและภายในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอธิบายความแปรปรวนของทั้งระบบความสัมพันธ์ได้ประมาณร้อยละ 97.31

คำสำคัญ (Keywords) : คุณลักษณะ / ความสามารถในการฝึกงาน / การวิเคราะห์เส้นทาง